

prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul central (jud: I. Movilă)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V. Clima, E. Palanciuc, A. Malii)

Î N C H E I E R E

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Serviciul Fiscal de Stat,
Direcția Generală Administrare Fiscală Centru,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Organizația de
Microfinanțare „TNS-Credit” Societate cu Răspundere Limitată împotriva
Serviciului Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Centru cu privire
la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins cererea de apel declarată de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală
Administrare Fiscală Centru și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul
central din 17 aprilie 2018,

c o n s t a t ă :

La 11 decembrie 2017, OM „TNS-Credit” SRL a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală
Centru cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamanta OM „TNS-Credit” SRL a invocat că
Serviciul Fiscal de Stat a efectuat un control fiscal la OM „TNS-Credit” SRL prin
metoda verificării totale. În rezultatul controlului a fost întocmit actul de control nr.
5-624164 din 26 mai 2017 și s-a ajuns la concluzia că OM „TNS-Credit” SRL ar fi
diminuat impozitul pe venit cu 7 878 de lei și ar fi întocmit neadecvat și incorect
declarația cu privire la impozitul pe venit pentru anul 2016, concluzii pe care le-a
reflectat în actul de control.

Reclamanta OM „TNS-Credit” SRL, a menționat că nu a fost de acord cu actul
privind rezultatele controlului, prin care a depus un dezacord în privința lui.
Examinând dezacordul, serviciul fiscal l-a considerat întemeiat și a dispus efectuarea
controlului fiscal repetat, iar în rezultatul controlului fiscal repetat a fost întocmit
actul de control nr. 5-674175 din 18 august 2017, prin care s-a ajuns la concluzia că
OM „TNS-Credit” SRL a diminuat impozitul pe venit cu 3 531 de lei, dar nu cu
7 878 de lei, a întocmit incorect și neadecvat declarația cu privire la impozitul pe

venit pentru anul 2016 și a efectuat decontări în numerar în sumă ce depășește 100 000 de lei lunar. Împotriva acestui act de control, OM „TNS-Credit” SRL de asemenea a depus un dezacord, care de către Serviciul Fiscal a fost considerat neîntemeiat.

Reclamanta OM „TNS-Credit” SRL, a indicat că la 15 septembrie 2017, Direcția Generală Administrare Fiscală Centru a emis decizia nr. 318-1029 „Asupra cazului de încălcare a legislației comisă de OM „TNS-Credit” SRL. Prin decizia respectivă s-a dispus de a încasa la buget sumele impozitelor și plăților calculate în rezultatul controlului: - 3531 lei impozit pe venit obținut din activitatea de întreprinzător diminuat, de a încasa la buget majorare de întârziere calculată în conformitate cu prevederile art. 228 alin. (2) al Codului Fiscal: - 237 lei pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit obținut din activitatea de întreprinzător, de a aplica pentru încălcările legislației amenzi: -1059 lei amendă pentru diminuarea impozitului pe venit obținut din activitatea de întreprinzător; - 1 000 lei amendă conform art. 260 alin. (3) din Codul Fiscal pentru prezentarea declarației cu privire la impozitul pe venit pe anul 2016 ce conține informații neautentice; - 226 600 lei amendă în mărime de 10% pentru efectuarea decontărilor în numerar în sumă ce depășește cumulativ 100 000 de lei lunar, aplicată conform prevederilor art. 10 alin. (5) din Legea nr. 845 din 03.01.1992 „Cu privire la antreprenoriat și întreprinderi”.

Reclamanta OM „TNS-Credit” SRL, a relatat a depus contestație prealabilă la Serviciul Fiscal de Stat. Prin decizia nr. 233 din 10 noiembrie 2017 emisă Serviciul Fiscal de Stat, contestația a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. OM „TNS-Credit” SRL nu este de acord cu pct. III al deciziei nr. 318/1029 din 15 septembrie 2017, în partea ce prevede aplicarea amenzii în sumă 226 600 lei, pentru efectuarea decontărilor în numerar în sumă ce depășește 100 000 de lei, o consideră în această parte ca fiind ilegală, fiind contrară prevederilor legii și este necesar de a fi anulată, din motiv că Serviciul Fiscal de Stat a sancționat OM „TNS-Credit” SRL în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) al Legii cu privire la antreprenoriat și întreprinderi. Ori, art. 5 alin. (2) al aceleiași Legi prevede că sancțiunile prevăzute de alin. (1) nu se aplică la efectuarea decontărilor cu un șir de persoane fizice și juridice, inclusiv cu cetățenii și gospodăriile țărănești (de fermier); OM „TNS-Credit” SRL a efectuat decontările în numerar, la care s-a referit Serviciul Fiscal în decizia contestată, în temeiul contractului de factoring încheiat cu SRL „Orhcerale”. În temeiul contractului de factoring menționat, OM „TNS-Credit” SRL a finanțat achiziționarea de către SRL „Orhcerale” a cerealelor de la populație, iar ultima a cedat către OM „TNS-Credit” SRL creanțele sale față de întreprinderea căreia i-a vândut cereale.

Reclamanta OM „TNS-Credit” SRL, a indicat că, decontările în numerar făcute de OM „TNS-Credit” SRL erau destinate achiziționării cerealelor de la cetățeni și gospodării țărănești, căzând altfel sub incidența prevederilor art. 5 alin. (2) al Legii cu privire la antreprenoriat și întreprinderi.

Reclamanta OM „TNS-Credit” SRL, a invocat că Legea cu privire la organizațiile de microfinanțare are prioritate față de Legea cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, care reglementează activitatea întreprinderilor în general, iar Legea cu privire la organizațiile de microfinanțare are un caracter special comparativ cu Legea cu privire la antreprenoriat și întreprinderi care are caracter general.

Reclamanta OM „TNS-Credit” SRL consideră că orice întreprindere de microfinanțare și orice bancă efectuează lunar decontări în numerar în sume ce depășesc 100 000 de lei și nu sunt sancționate.

Reclamanta OM „TNS-Credit” SRL, a menționat că, Legea cu privire la organizațiile de microfinanțare permite organizațiilor de microfinanțare să efectueze decontări și în numerar ce depășesc suma de 100 000 de lei, chiar și printr-o operațiune, unica condiție fiind informarea Serviciului pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor despre această tranzacție.

Reclamanta OM „TNS-Credit” SRL a invocat art. 234 alin. (5) Cod fiscal, care prevede că persoanele care au calculat greșit impozitul și/sau taxa, dacă acest fapt nu a fost depistat în cadrul controlului fiscal în condițiile reglementate la art. 214 alin. (8) sânt absolvite de aplicarea amenzilor și penalităților pentru încălcările fiscale depistate aferent perioadelor supuse controlului repetat.

Reclamanta OM „TNS-Credit” SRL a indicat că aceste prevederi legale urmează a fi aplicate prin analogie și la constatarea în cadrul controlului repetat a unor încălcări altele decât calcularea greșită a impozitelor și taxelor. Pretinsa încălcare ce ține de efectuarea decontărilor în numerar a fost depistată în cadrul controlului repetat, efectuat în urma dezacordului depus de către OM „TNS-Credit” SRL.

Reclamanta OM „TNS-Credit” SRL consideră în opinia sa că chiar dacă aceste decontări în numerar ar fi constituit încălcări, dat fiind faptul că ele nu au fost depistate în cadrul controlului anterior, dar în cadrul controlului repetat, efectuat în urma examinării dezacordului depus de către OM „TNS-Credit” SRL, organul fiscal nu putea aplica pentru această încălcare amendă.

Reclamanta OM „TNS-Credit” SRL a menționat că practica judiciară națională merge pe calea anulării deciziilor de aplicare a sancțiunilor fiscale aplicate în urma efectuării controlului fiscal repetat, dacă aceste încălcări nu au fost depistate în cadrul controlului fiscal anterior.

Reclamanta OM „TNS-Credit” SRL a invocat prevederile art. 293 Cod contravențional care preved sancțiuni mai mici ca cele aplicate față de OM „TNS-Credit” SRL, iar Codul contravențional fiind un act legislativ de o putere egală cu Legea cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, este adoptat și publicat ulterior acestei legi și, în temeiul prevederilor art. 6 alin. (7) al Legii privind actele legislative, are prioritate față de această lege. Pretinsa încălcare ce i-a fost imputată OM „TNS-Credit” SRL urma să fie examinată în procedura prevăzută de Codul contravențional, fapt ce nu a fost făcut.

Reclamanta OM „TNS-Credit” SRL și-a întemeiat pretențiile în baza art. 5 alin. (2) al Legii cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, art. 1 alin. (1) și (7), alin. (2) al Legii cu privire la organizațiile de microfinanțare, art. 4 alin. (1) lit. c) și art. 8 alin. (2) al Legii privind prevenirea și combaterea spălării banilor, art. 4 alin. (2) al Legii cu privire la Comisia Națională a Pieței Financiare, art.5 alin. (1) lit. a) și 7 alin. (1) al Legii privind întreprinderile mici și mijlocii, art. 8 alin. (1), 234 alin. (5), 274 Cod fiscal, art. 21, 26 al Legii contenciosului administrativ.

Reclamanta OM „TNS-Credit” SRL a solicitat anularea pct. III al deciziei nr. 318/1029 emisă de către Direcția Generală Administrare Fiscală Centru a Serviciului Fiscal de Stat la 15 septembrie 2017, în partea ce prevede aplicarea față de OM

„TNS-Credit” SRL a amenzii în sumă de 226 600 de lei, pentru efectuarea decontărilor în numerar în mărime ce depășește 100 000 de lei lunar.

Prin hotărârea din 17 aprilie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul central, s-a admis, cererea de chemare în judecată depusă de OM „TNS-Credit” SRL împotriva Serviciului Fiscal de stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Centru cu privire la anularea deciziei nr. 318/1029 din 15 septembrie 2017, a fost anulat pct. III al deciziei nr. 318/1029 emisă de către Direcția Generală Administrare Fiscală Centru a Serviciului Fiscal de Stat la 15 septembrie 2017, în partea ce prevede aplicarea față de OM „TNS-Credit” SRL a amenzii în sumă de 226 600 de lei pentru efectuarea decontărilor în numerar în mărime ce depășește cumulativ 100 000 de lei lunar.

Prin decizia din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală de Administrare Fiscală Centru și s-a menținut hotărârea din 17 aprilie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul central, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de OM „TNS-Credit” SRL împotriva Serviciului Fiscal de stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Centru cu privire la anularea deciziei nr. 318/1029 din 15 septembrie 2017.

În consolidarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că Serviciul Fiscal de Stat a efectuat un control fiscal la OM „TNS-Credit” SRL prin metoda verificării totale, iar în rezultatul controlului a fost întocmit actul de control nr. 5-624164 din 26 mai 2017 și s-a ajuns la concluzia că OM „TNS-Credit” SRL ar fi diminuat impozitul pe venit cu 7 878 de lei și ar fi întocmit neadecvat și incorect declarația cu privire la impozitul pe venit pentru anul 2016, concluzii pe care le-a reflectat în actul de control. Nefiind de acord cu actul privind rezultatele controlului, OM „TNS-Credit” SRL a depus un dezacord în privința lui. Examinând dezacordul, Serviciul fiscal l-a considerat întemeiat și a dispus efectuarea controlului fiscal repetat, iar în rezultatul controlului fiscal repetat a fost întocmit actul de control nr. 5-674175 din 18 august 2017, prin care s-a ajuns la concluzia că OM „TNS-Credit” SRL a diminuat impozitul pe venit cu 3 531 de lei, dar nu cu 7878 de lei, a întocmit incorect și neadecvat declarația cu privire la impozitul pe venit pentru anul 2016 și a efectuat decontări în numerar în sumă ce depășește 100 000 de lei lunar. Împotriva acestui act de control, OM „TNS-Credit” SRL de asemenea a depus un dezacord, care de către Serviciul Fiscal a fost considerat neîntemeiat.

Instanța de apel a constatat că, la data de 15 septembrie 2017, Direcția Generală Administrare Fiscală Centru a emis decizia nr. 318-1029 „Asupra cazului de încălcare a legislației comisă de OM „TNS-Credit” SRL. Prin decizia respectivă s-a dispus de a încasa la buget sumele impozitelor și plăților calculate în rezultatul controlului: - 3531 lei impozit pe venit obținut din activitatea de întreprinzător diminuat, de a încasa la buget majorare de întârziere calculată în conformitate cu prevederile art. 228 alin. (2) al Codului Fiscal: - 237 lei pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit obținut din activitatea de întreprinzător, de a aplica pentru încălcările legislației amenzi: -1059 lei amendă pentru diminuarea impozitului pe venit obținut din activitatea de întreprinzător; - 1 000 lei amendă conform art. 260 alin. (3) din Codul Fiscal pentru prezentarea declarației cu privire la impozitul pe venit pe anul 2016, ce conține informații neautentice; - 226 600 lei amendă în mărime de 10% pentru efectuarea decontărilor în numerar în sumă ce depășește cumulativ 100 000 de lei lunar, aplicată conform prevederilor art. 10 alin. (5) din Legea nr. 845 din 03 ianuarie 1992 „Cu privire la antreprenoriat și întreprinderi”.

Decizia în cauză a fost contestată de către OM „TNS-Credit” SRL cu o contestație prealabilă depusă la Serviciul Fiscal de Stat. Prin decizia nr. 233 din 10 noiembrie 2017 emisă Serviciul Fiscal de Stat, contestația a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La fel, instanța de apel a constatat că, în baza actului de control nr. 5-674175 din 18 august 2017, în temeiul căruia a fost emisă decizia nr. 318/1029 din data de 15 septembrie 2017 de sancționare a reclamantei OM „TNS-Credit” SRL, la pct. III, cu aplicarea amenzii de 226 600 de lei, s-a constatat că potrivit datelor evidenței contabile din casieria întreprinderii au fost eliberați în numerar în adresa SRL „Orhcereale” suma de 236 600 de lei. Astfel, în actul de control menționat, la concluzii și propuneri a fost indicat faptul efectuării decontărilor în numerar în sumă ce depășește 100 000 de lei lunar, fiind aplicată amenda în baza art. 10 alin. (5) al Legii cu privire la antreprenariat și întreprinderi nr. 845 din 03 ianuarie 1992.

Instanța de apel a invocat prevederile art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, conform căreia contribuabilul este obligat să țină evidența contabilă conform formelor și modului stabilit de legislație, să întocmească și să prezinte organului fiscal și serviciului de colectare a impozitelor și taxelor locale dările de seamă fiscale prevăzute de legislație, să asigure integritatea documentelor de evidență contabilă în conformitate cu cerințele legislației, să efectueze încasările bănești în numerar prin intermediul dispozitivelor și sistemelor pentru înregistrarea operațiunilor cu numerar, respectând reglementările aprobate de Guvern, inclusiv Lista genurilor de activități al căror specific permite efectuarea încasărilor bănești în numerar fără aplicarea mașinilor de casă și de control.

De asemenea, instanța de apel a invocat prevederile art. 8 alin. (2) lit. f) din Codul Fiscal, în care este stipulat că contribuabilul este obligat, în caz de control al respectării legislației fiscale, să prezinte, la cerere, persoanelor cu funcții de răspundere ale organelor cu atribuții de administrare fiscală, documentele de evidență, dările de seamă fiscale documente și informații privind desfășurarea activității de întreprinzător, calcularea și achitarea la buget a impozitelor și taxelor și acordarea facilității, să permită accesul, în cazul ținerii evidenței computerizate, la sistemul electronic de evidență contabilă.

Totodată, instanța de apel a indicat că, potrivit prevederilor art. 216 alin. (6) din Codul fiscal, actul de control fiscal este un document întocmit de funcționarul fiscal sau altă persoană cu funcție de răspundere a organului care exercită controlul, în care se consemnează rezultatele controlului fiscal. În act se va descrie obiectiv, clar și exact încălcarea legislației fiscale și/sau a modului de evidență a obiectelor impunerii, cu referire la documentele de evidență respective și la alte materiale, indicându-se normativele încălcate; în act va fi reflectată fiecare perioadă fiscală în parte, specificându-se încălcările fiscale depistate în ea.

Instanța de apel a invocat prevederile art. 10 alin. (5) al Legii cu privire la antreprenariat și întreprinderi nr. 845 din 03 ianuarie 1992 în care este stipulat că față de întreprinderi și organizații, indiferent de tipul lor de proprietate și forma de organizare juridică, care efectuează decontări în numerar în sumă ce depășește cumulativ 100 000 de lei lunar, în baza obligațiilor financiare, încălcând modul stabilit de decontare prin virament, precum și care efectuează decontări în numerar și prin virament prin intermediari, indicând suma decontării efectuate, Serviciul Fiscal de Stat aplică sancțiuni pecuniare în proporție de 10 la sută din sumele plătite, iar sumele amenzilor se fac la bugetul de stat.

Instanța de apel a reiterat că prin hotărârea Curții Constituționale nr. 5 din 06 martie 2018 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 10 pct.4 și pct.5 din Legea nr. 845-XII din 03 ianuarie 1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, a fost declarat neconstituțional textul „precum și care efectuează decontări în numerar și virament prin intermediari” și textul „sanțiuni pecuniare în proporție de 10 la sută din sumele plătite” din articolul 10 punctul 5 din Legea nr. 845 din 03 ianuarie 1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi. Astfel, instanța de apel consideră că Serviciul Fiscal de Stat a aplicat o normă legală, care pe parcursul examinării cauzei a fost declarată neconstituțională.

În conformitate cu prevederile art. 28 alin. (3) din Legea nr. 317 din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională, consecințele juridice ale actului normativ sau ale unor părți ale acestuia declarate neconstituționale sînt înlăturate conform legislației în vigoare. Astfel, rezultă că actul normativ declarat neconstituțional nu se aplică nici pentru perioada anterioară hotărârii privind neconstituționalitatea sa. Conform art. 281 alin. (3) din Legea nr. 317 din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională, actele emise întru executarea actelor normative sau a unor părți ale acestora declarate neconstituționale devin nule și se abrogă.

Astfel, instanța de apel a reiterat că, prin hotărârea Curții Constituționale nr.16 din 25 iunie 2013 pentru controlul constituționalității art. XI pct.16 din Legea nr.29 din 6 martie 2012 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, în pct.65,66, 68 se reține că, Curtea consideră că reglementarea unui mijloc procedural care să permită retractarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, pronunțate de o instanță judecătorească cu încălcarea principiilor constituționale, nu este de natură să încalce dreptul la un proces echitabil și principiul securității raporturilor juridice. O hotărâre judecătorească, deși definitivă și irevocabilă, nu poate fi considerată legală atît timp cît se întemeiază pe un act normativ contrar prevederilor Legii Supreme. Curtea reține că principiul stabilității raporturilor juridice nu poate implica promovarea unui drept prin intermediul unor norme neconstituționale. Posibilitatea revizuirii unei hotărâri judecătorești pronunțate cu încălcarea Constituției constituie singura modalitate de contracarare a efectelor unei legi care contravine principiilor constituționale, ce garantează drepturile și libertățile fundamentale.

Instanța de apel a considerat că, instanța de fond corect a admis cererea de chemare în judecată a reclamantei OM „TNS-Credit” SRL împotriva Serviciului Fiscal de stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Centru și corect a anulat pct. III al deciziei nr. 318/1029 emisă de către Direcția Generală Administrare Fiscală Centru a Serviciului Fiscal de Stat la 15 septembrie 2017, în partea ce prevede aplicarea față de OM „TNS-Credit” SRL a amenzii în sumă de 226 600 de lei pentru efectuarea decontărilor în numerar în mărime de depășește cumulativ suma de 100 000 de lei lunar.

Instanța de apel consideră necesar de a respinge apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Centru cu menținerea hotărârii primei instanțe.

La 06 decembrie 2018, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Centru, a depus prin intermediul poștei recurs împotriva deciziei din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat

admiterea recursului casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri, de respingere a acțiunii depuse de OM „TNS-Credit” SRL.

În motivarea cererii de recurs, recurentul Serviciul Fiscal de Stat, a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanței, le consideră ilegale și neîntemeiate, care urmează a fi casate, din motiv că au fost adoptate cu aplicarea eronată a normelor de drept material care se manifestă prin aplicarea eronată a hotărârii Curții Constituționale nr. 5 din 06 martie 2018 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 10 pct. 5 din Legea nr. 845-XII din 03 ianuarie 1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, prin care a fost declarat neconstituțional textul „precum și care efectuează decontări în numerar și virament prin intermediari” și textul „, sancțiuni pecuniare în proporție de 10 la sută din sumele plătite”.

Recurentul Serviciul Fiscal de Stat, a indicat că prima instanță, cât și instanța de apel au dat o calificare juridică incorectă raportului material litigios, interpretând eronat legea.

Recurentul Serviciul Fiscal de Stat, a menționat că prevederile hotărârii Curții Constituționale nr. 5 din 06 martie 2018 nu pot avea impact retroactiv asupra circumstanțelor deja consumate, cum ar fi aplicarea legii în spațiu și timp, valabilă la data aplicării ei, soldată cu emiterea unui act administrativ și aplicarea prevederilor legale.

Recurentul Serviciul Fiscal de Stat, a menționat că hotărârile Curții Constituționale sunt definitive, irevocabile și neretroactive. Prin neretroactivitatea legii civile trebuie de înțeles regula juridică conform căreia o lege civilă se aplică numai situațiilor juridice apărute după intrarea ei în vigoare sau altfel spus trecutul scapă aplicării legii civile noi și este supus legii vechi. Această regulă este exprimată prin adagiul, „tempus regit actum”.

Recurentul Serviciul Fiscal de Stat consideră că instanța de fond a ignorat temeiul, care a dus la nulitatea actului administrativ contestat, deoarece inițial la faza procedurii prealabile și la faza primirii spre examinare în procedură contencioasă a cererii de chemare în judecată, intimata O.M. „TNS-Credit” S.R.L. a solicitat nulitatea actului administrativ, invocând alte temeiuri și circumstanțe, decât cele menționate în hotărâre or, cele menționate au survenit cu mult mai târziu de data examinării cazului de încălcare a legislației fiscale.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată recurentului Serviciul Fiscal de Stat, la 30 octombrie 2018, conform scrisorii nr. 1938 (f.d.117), însă dovada recepționării acesteia la materialele cauzei, lipsește. Totodată instanța de recurs relevă că decizia contestată a fost publicată pe portalul instanțelor judecătorești www.instante.justice.md la data de 23 octombrie 2018.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de către Serviciul Fiscal de Stat, la 07 decembrie 2018, cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

La 19 decembrie 2018, în adresa intimatului OM „TNS-Credit” SRL, a fost expediată copia recursului declarat de Serviciul Fiscal de Stat, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La 21 ianuarie 2019 OM „TNS-Credit” SRL a depus referință la cererea de recurs declarat de Serviciul Fiscal de Stat, prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Centru, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Centru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Centru se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Centru.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 alin. 1 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Centru împotriva deciziei din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Organizația de Microfinanțare „TNS-Credit” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nicolae Craiu

Nina Vascan